

वृत्ति ebend. °फलोक्तिविवृति 150.

सेवाभूत् adj. Ehre erzeugend, ehrend: गुरु° R. 2,64,13.

सेवालिन° (शे°) adj. von सेवाल (शे°) gaṇa मुवास्वादि zu P. 4,2,77.

सेवावृत्ति f. ein Lebensunterhalt durch Dienst H. 866.

सेवासी adv. in Verbindung mit कर् u. s. w. v. l. im gaṇa उपादि zu P. 1,4,61.

सेवि n. Brustbeere RĪGĀN. im ÇKDr. — Vgl. सेव und सेवित.

सेविका f. eine Art Nudeln aus Weizenmehl, in Milch und Zucker gekocht (vulgo सेवई), Bhāṇḍ. 5. °भोदक ebend.

सेवित 1) adj. s. u. सेव्. — 2) n. = सेवि RĪGĀN. im ÇKDr.

सेवितर (von सेव्) nom. ag. 1) Diener MĀLAV. 70. — 2) der da ehrt, Verehrer: वृद्ध° MBh. 3,15947. — 3) der da obliegt, sich hingiebt einer Sache: धर्म° MBh. 1,1948. सुख° GHAT. 3.

1. सेवितव्य (von सेव्) adj. zu nähern Nir. 11,31.

2. सेवितव्य (von सेव्) adj. zur Erklärung von स्योन Nir. 8,9. 1) zu besuchen, als Wohnstätte zu erwählen: भ्रमानुषेर्मकी HARIV. 5638. — 2) dem man obliegen muss, auszuüben, zu pflegen: कर्माणि TAITT. UP. 4,11,3. धर्म M. 6,91. Spr. (II) 3263. महावृत् 7171. केशा: MĀRĀ. 16,25.

सेविता (von सेविन्) f. am Ende eines comp. das Dienen: कीन° (obj.) MĀRĀ. P. 123,12.

सेवित (wie eben) n. am Ende eines comp. 1) das Aufsuchen, Sich-hinbegeben zu: विविक्तदेश° BHAG. 13,10. MĀRĀ. P. 51,45. — 2) das Ehren, ehrfurchtsvolles Benehmen gegen: वृद्ध° KĀM. NITIS. 8,7.

सेविन् (von सेव्) adj. 1) aufsuchend, bewohnend, sich aufhaltend in: विविक्त° BHAG. 18,52. शारदोत्पल° (श्री) MBh. 4,256. वन° R. 3,64,19. तडाग° 4,13,10. कमल° (धर्म) Vikr. 64,1. MĀRĀ. P. 49,15. GHAT. 7. — 2) dienend, Diener: माधव° MĀLAV. 67,15. Kir. 5,14. VARĀH. BṚH. S. 69,33. — 3) ehrend, verehrend, ehrfurchtsvoll sich benehmend: वृद्ध° M. 7,38. MBh. 3,15706. RAGH. 6,41. मुकुन्द° Bhāg. P. 4,5,19. sich zu Jmd haltend: अरि° M. 7,158. 186. 9,232. R. 5,88,2. KĀM. NITIS. 15,56. असत्° Spr. (II) 5655. — 4) geschlechtlich beiwohnend: निजदार° Spr. (II) 1745. — 5) einer Sache obliegend, ühend; gebrauchend, genießend: पुद्गलान्धर्व° MBh. 2,143. कार्य° 12,6276. अत्यन्तमुख° R. 2,98,23. दीर्घरुक्मालाप° KATHĀS. 27,159. रक्तचन्दन° R. 2,33,9. उज्जतोय° Suçr. 1,165,13. — Vgl. तीर्थ°, राज°, सह°.

सेव्य (wie eben) 1) adj. a) zu besuchen, besuchenswerth für (gen.), einen passenden Aufenthaltsort abgehend HARIV. 4327. Spr. (II) 4811. 4902. KATHĀS. 50,173. PAÑĀT. 31,1 (घ°). पद्धतिं साधुसेव्याम् einzuschlagen RĪGĀ-TAR. 4,30. अमिराप: स्त्रियो मूर्खा: सर्पा: राजकुलानि च । नित्यं यत्नेन सेव्यानि so v. a. diesen soll man stets mit Vorsicht nahekommen Spr. (II) 64. सेव्या मध्यभावेन राजवङ्गिगुरुस्त्रिय: 176. — b) würdig, dass man (gen.) ihm diene, dem man dienen muss oder kann, Herr (im Gegens. zu Diener) R. GORR. 2,39,10. Vikr. 39. MĀLAV. 70. Spr. (II) 841 (अ°). 2997. 5187 (अ°). 7168. KATHĀS. 52,137. RĪGĀ-TAR. 3,143. 145. 203. सेव्यसेवकयो: Hir. 51,15. = सेवार्क (auch zu 3) H. an. 2,389. MED. j. 63. — c) zu ehren, — verehren, mit Ehrerbietung zu behandeln JĀGĀ. 1,78. MBh. 7,2881. R. GORR. 2,24,17. Spr. (II) 1044. 3568. 6909. VARĀH. BṚH. S. 74,19. सत्° Bhāg. P. 1,19,32. यो यं प्रति

सेव्य: तस्माद्भिन्न: । यथा भृत्याद्वाजा SARVADARÇANAS. 63,20. — d) mit dem oder der man der Liebe pflegen soll oder darf Spr. (II) 4902. — e) dem man sich hingeben —, obliegen soll oder darf, zu gebrauchen, — genießen: स्थानं वीरामनम् R. GORR. 2,28,25. प्रूर° (तनुत्र) MBh. 4,1010. जलोक्त: Suçr. 2,343,8. सितंशो: करा: Spr. (II) 1039. सदागम 1768. प्रार्थना 4343. सुख 7065. 7080, v. l. पुराण so v. a. zu studiren Verz. d. Oxf. H. 12,6,11. — 2) m. Ficus religiosa Lin. RĪGĀN. 11,115. Bar- ringtonia acutangula Gaertn. ÇABDAR. im ÇKDr. — 3) f. झा Schma- rotzerpflanze ÇABDAR. im ÇKDr. — 4) n. a) die Wurzel von Andropogon muricatus AK. 2,4,5,30. MED. Suçr. 2,461,13. vielleicht ist auch H. an. सेव्यमुशीरे st. सेव्य: मुशीले zu lesen. — b) Wasser H. c. 163. — Vgl. ड°, सु°, सुख°.

सेव्यता f. nom. abstr. 1) zu सेव्य 1) c) Spr. (II) 3072. 3947. सखीवि- ग्रम्भ° MĀLATI. 46,10. — 2) zu सेव्य 1) e) R. 1,2,5,2.

सेव्यत् n. nom. abstr. 1) zu सेव्य 1) b) RĪGĀ-TAR. 3,193. — 2) zu सेव्य 1) c) SARVADARÇANAS. 63,20. — Vgl. मुख° unter मुखसेव्य.

सेय्य (2. स + ई°) adj. einen Gott habend: °साय्य die theistische Sām̐khja-Lehre SARVADARÇANAS. 154,1.

सेषु (1. स + षु) adj. mit einem Pfeil versehen: °धन्वन् ÇĀN̐KH. ÇA. 14,72,3.

सेषुक adj. (f. झा) dass. KĀTJ. ÇA. 15,3,32. 6,35.

सेङ्ग m. 1) ein best. trockener Stoff: सेङ्गैरसतरा: AV. 7,76,1. — 2) ein best. Organ im Leibe: सेङ्गश्च प्लीहा च KĀTJ. 34,12.

सेङ्गपुड m. eine Art Euphorbia ÇKDr. unter वज्र, वज्रवृत्त, सिंरुतुपुड und सीङ्गपुड. f. झा = झुही RĪGĀN. 8,50.

सेङ्ग (von सिङ्ग) adj. (f. ई) leoninus: धन MBh. 4,2148. वपुम् HARIV. 2148. माया 9378. 9382. वृत्ति Spr. (II) 5996. द्युति 6139. दम्प् VARĀH. BṚH. S. 67,2. आसन Verz. d. Oxf. H. 11,4, N. 1.

सेङ्गकर्ण adj. aus Siṃhakarṇa stammend gaṇa ततशिलादि zu P. 4,3,93.

सेङ्गकायर्न adj. von सिङ्गक gaṇa पत्तादि zu P. 4,2,80.

सेङ्गल 1) adj. zu Ceylon (सिङ्गल) in Beziehung stehend, ceylonesisch: तट die Küste von C. ÇATR. 10,97. — 2) f. ई eine Art Pfeffer RĪGĀN. 6,17. — 3) n. Laurus Cassia RĪGĀN. 6,172.

सेङ्गद्रिक (von सिङ्ग + द्रि) m. N. pr. einer Völkerschaft LIA. 2,956.

सेङ्गिक m. = सैङ्गिकेय ÇABDAR. im ÇKDr.

सेङ्गिकेय adj. von der Siṃhikā stammend: गण HARIV. 12867. m. ein Kind der S., pl. 214. sg. metron. Rāhu's AK. 1,1,2,28. H. 121. HALĀJ. 1,49. Spr. (II) 1389. 2807. 3175. VARĀH. BṚH. S. 5,3. 103,3. Bhāg. P. 5,24,1.

सैक (2. स + एक) adj. nebst eins Ind. St. 8,439. WEBER, GJOT. 93.

सैकर्त (von सिकता) 1) adj. (f. ई) sandig, aus Sand bestehend, — gemacht P. 5,2,104. fg. gaṇa शर्करादि zu 3,107. AK. 2,1,11. ÇAT. BR. 6,1,2,4. सेतु MBh. 12,6480. Spr. (II) 2945. Bhāg. P. 10,22,2. 11,27,12. — सैकत von सिकत nach gaṇa सैकलादि zu P. 4,2,75. — 2) m. pl. Bez. eines Rshi-Geschlechts (vgl. सिकता) MBh. 12,8903. — 3) n. (am Ende eines adj. comp. f. झा) Sandbank, angeschwemmter Sand am Ufer eines Flusses AK. 1,2,2,9. H. 1078. HALĀJ. 3,48. MBh. 7,8711. KUMĀRAS. 1,29. 7,15. RAGH. 5,8. 75. 10,70. 13,17. 62. 16,21. 19,40. ÇIK. 144. ÇIC. 4,8. PRAB. 44,7. Sandboden Spr. (II) 337.